

Index

2. etsen
3. leven
4. verlangen
5. missen
6. koorts
7. terra
8. minnen
9. amor
10. eigenheid
11. oversteek
12. muziek
13. dichterbij
14. duister
15. loom
16. nieuw
17. sta
18. stilte
19. nocturne
20. crescendo
21. 't leev'm
22. nacht
23. zilt
24. tred
25. wereld
26. spanning
27. zien
28. toonsoort
29. wolk
30. schoonheid

etsen

tergend traag pulserend
trad een diep verlangen op
in sluim'rende gedachten,
als kotsend zand dat
wegwaait op de wind
en net de zee niet haalt
maar toch wil schuren
en polijst in nerf en naad;
begeerte etst op huid en ziel

leven

het witte zwart aan eindeloze einders
kleurt de aarde naar haar ziel,
verlicht door 't lome zwoegen
van door leem en löss gevormd
gebeente, botten van graniet,
koppen als van looi getaande
knollen, diep verstopt in rulle grond
gebalsemd aan het veen ontsproten
leven, aren lezen in het rond

verlangen

door stof te kruipen
op zoek naar dat wat
verborgen bleef voor
tastende handen en
eerder stof deed opwaaien
omdat men niets begreep
van hunkerend verlangen
maar eigenlijk slechts een
stofje aan de weegschaal bleek

missen

scherp als zand
schuurt' verlangen door m'n rif
vermalen door 't missen
van wie in mij was
en zich aan mij onttrok
als gruis uit m'n porieën

koorts

De wind vervaagt de kreet
die ijlings door mijn hoofd snerpt,
de koorts koelt op mijn wangen
als ik kortademig de lucht ontbeer
waarnaar ik zo verlangd heb:
haar geur, haar aanwezigheid, haar stem:
maar alles, alles lijkt luchtledig
en gedoemd tot het ijle niets

terra

het was alsof ik hier zou kunnen aarden
aarden op gebarsten schaal
en in moeder terra mijn handen zou begrafen
zo te wroeten tot mijn hoop herrijzen zou
de hoop die mij zou brengen
tot bloei en vruchtbaarheid
die hoop om hier te aarden
te eten uit de terra-cottaschaal

minnen

de vederlichte streling
op onontgonnen huid
'trilt zinderend
een nooit beroerde snaar
tot onvermoedde diepte
en koortsig, ijle hoogte
het hart van 't minnespel

amor

je rug spant een boog
alsof de pijl rond de aarde moet
gaan om de liefde
in mijn hart te boren
je keert je naar me toe
jouw huid raakt me
dieper dan je ooit zult beseffen
dringt jouw geur zich in mijn bestaan
alsof ik nooit zonder ben geweest
je er altijd al was, tastbaar, voelbaar,
zintuiglijk

eigenheid

geworpen licht
schuurt ademloos de kerven op m'n lijf
en brandmerkt zo mijn leven
zichtbaar op een dun vernis
gelaagd, geloid door wat van buiten komt
blijft binnenin wat eigen is